

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 22. svibnja 2014. podnio Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 27. veljače 2014. u predmetu T-602/11: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-249/14 P)

(2014/C 361/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (zastupnik: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Fundação Eugénio de Almeida

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 27. veljače 2014. u predmetu T- 602/11;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje;
- naloži OHIM-u kao tuženiku u postupku pred Općim sudom da snosi troškove prvostupanjskog postupka i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi da pobijana presuda ima nedostataka jer je Opći sud pogrešno tumačio i primijenio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 ⁽¹⁾. Žalbeni razlog sastoji se od tri dijela, a temelji se na tri skupine argumenata kako slijedi:

1. Opći sud propustio je na odgovarajući način obrazložiti postojanje stvarne vjerojatnosti dovođenja u zabludu između žigova o kojima je riječ. Primjereno i objektivno utvrđivanje stvarne vjerojatnosti dovođenja u zabludu između dva žiga ne može se sastojati samo u navođenju toga da u svjetlu istovjetnosti njihove odgovarajuće robe, imajući u vidu vrlo malu vizualnu sličnost i nizak stupanj fonetske sličnosti koja postoji između njih (a unatoč njihovoj konceptualnoj različitosti), nije moguće isključiti da bi relevantni potrošač mogao smatrati da njihova odgovarajuća roba dolazi od istoga poduzetnika ili od gospodarski povezanih poduzetnika. „Vjerojatnost dovođenja u zabludu” ne znači običnu mogućnost zablude nego vjerojatnost da će doći do zablude. Vjerojatnost dovođenja u zabludu ne može se presumirati samo zato što postoji neki stupanj sličnosti između dva žiga čak i kad je njihova odgovarajuća roba istovjetna.

2. Pobjijana presuda povrijedila je i članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 zato što Opći sud nije uzeo u obzir učinak i težinu konceptualne različitosti znakova u okviru sveukupne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu između niskog stupnja vizualne sličnosti i niskog stupnja zvučne sličnosti. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, konceptualni sadržaj prijavljenog žiga trebao bi biti dostatan kao protuteža vrlo maloj vizualnoj sličnosti i vrlo maloj zvučnoj sličnosti koje, prema navodu Općeg suda, postoje između prijavljenog žiga i ranijeg žiga.
3. Konačno, Opći sud je povrijedio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 jer je ocjenjivao vjerojatnost dovođenja u zabludu između znakova o kojima je riječ, a da nije uzeo u obzir sve relevantne čimbenike u okolnostima slučaja radi utvrđivanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Točnije, Opći sud je zanemario presudnu okolnost koja je bila dio činjeničnog okvira postupka: porijeklo, povijest, geografsko značenje riječi uključenih u žigove o kojima je riječ u postupku te njihovu simboličku povezanost s robom koju određuju navedeni žigovi. Stoga je u toj mjeri Opći sud također iskrivio činjeničnu pozadinu postupka.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 244.)

Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtjeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a u vezi s člankom 288. UFEU-a kada pri davanju odobrenja za izgradnju hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm nije ispravno primijenio odredbe članka 4. stavka 1. u vezi s člankom 4. stavkom 7. Direktive 2000/60/EZ (¹) (u daljnjem tekstu: Okvirna direktiva o vodama);
- Republici Austriji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Austrija je pokušala zaobići načelo zabrane pogoršanja stanja koje je sadržano u članku 4. stavku 1. Okvirne direktive o vodama kao njezino temeljno načelo te je time prekršila pretpostavke za izuzeće iz članka 4. stavka 7. Okvirne direktive o vodama.

Primjena direktive *ratione temporis* temelji se na sudskoj praksi Suda u skladu s kojom tijekom roka za prenošenje direktive države članice ne smiju donositi propise koje mogu ozbiljno ugroziti postizanje cilja direktive (članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 288. UFEU-a).